PUNTADA AL CUL A NETANYAHU

Israel tornarà a ser raonable? Si *mai* no ho ha estat!

De moment, per a començar, el líder de l'extrema (extremíssima) esquerra francès, Jean-Luc Mélenchon té prohibida l'entrada al país. *Oh là là!* Per la seva banda, el president israelià, el desgraciat d'Isaac Herzog, ha encarregat de formar el pròxim govern al general retirat (però realment no *prou retirat*) Gadi Eisenkot, del partit opositor Yashar, que, paradoxalment, podria acabar necessitant el suport dels partits àrabs. En tot cas, el primer que ha fet, òbviament, és estendre la mà al partit —ultraconservador i blasfem— Judaisme Unit de la Torà (JUT), que fins l'any passat formava part del govern, així com (sorpresa) als genocides en funcions del Partit Sionista Religiós i del Likud —el mateix partit del virtualment defenestrat (però realment no *prou defenestrat*) Netanyahu.

Les eleccions al parlament, del passat 27 d'octubre, van donar 53 escons al bloc que dona suport a Netanyahu (el molt malparit va guanyar les eleccions!) i 48 al bloc del seu rival, però se'n necessiten almenys 61 per a una majoria parlamentària. A més a més, Netanyahu ha perdut el suport del JUT, que l'ha recolzat durant tres dècades —el problema aquí rau al voltant de la polèmica, entre la comunitat ultraortodoxa, amb el tema del servei militar obligatori.

Si és Eisenkot qui ha de formar govern, s'enfronta a un trencaclosques: pactar suports sense provocar la implosió del seu propi camp.

1. Té l'opció d'un govern minoritari per a fotre fora ràpidament Netanyahu.

2. Pot acceptar el suport del dos partits àrabs, la Llista Conjunta i Ra'am, amb els seus 19 escons, mantenint-los lluny del govern.

Però el cabronàs de Netanyahu no es rendeix i les maniobres s'intensifiquen a Tel-Aviv. Dels 120 membres del parlament, 67 prefereixen Eisenkot per a construir una coalició, però l'aritmètica... no sempre funciona a Israel (malnom, recordem, per a referir-se al robatori de terra palestina).

SURREALISME MUNICIPAL

L'Ajuntament multa la casa Batlló

Decididament, hem perdut el nord. La casa gran (grandiosa) dels barcelonins, l'Ajuntament, ha decidit multar qui sigui el propietari de la casa Batlló (probablement, el mateix Ajuntament) perquè el turisme que s'acumula davant la porta principal, dificulta el trànsit de vianants i obliga a omplir la vorera de cons, rètols i cintes. Potser, per a qui visqui a Torrevieja de la Calzada, la notícia no tingui major interès, però pels barcelonins, ofegats per ramats de turistes, de *selfies* i *brunchs*, més que com a una notícia, poden interpretar l'edicte municipal com una obra candidata a guanyar un concurs de literatura de l'absurd.

Barcelona, gràcies, entre d'altres, a l'Ajuntament, s'ha convertit en una colònia estiuenca: milions de turistes omplen carrers, places i bars de la ciutat.

Les institucions passen hores i hores reclamant més fires i congressos per a acabar d'omplir les darreres habitacions d'hotel i, de sobte, els mateixos promotors del turisme, decideixen multar els guiris que gasten una màquina de fotografiar davant la casa Batlló.

Si, de l'Ajuntament, en sortís algun Ionesco, podríem pensar que la nova llei té o bé un sentit que s'escapa a la nostra capacitat, o un missatge ben i ben profund...

Però a l'Ajuntament no hi ha cap Ionesco, paraula del nen Jesús.